

Exkurze do Polska

Ve dnech 11. až 13. září 2024, tedy v dřívějším termínu než obvykle, vyrazili studenti maturitního ročníku již tradičně k našim severním sousedům.

Tentokrát třídní poznávací zájezd do Polska zahájili prohlídkou bývalého hlavního města a nynějšího centra Malopolského vojvodství Krakova. Prvním navštíveným místem byl areál Wawelu s královským hradem a hlavně katedrálou, kde vystoupali na věž k monumentálnímu zvonu Zikmund a kde také naopak sestoupili do krypty s ostatky významných osobností polské historie. Cesta malebnými ulicemi města zapsaného na seznam světového dědictví UNESCO studenty zavedla na Hlavní náměstí k Mariánskému kostelu, z jehož věže se každou celou hodinu ozývá trubačská melodie zvaná hejnal. Přes nádhernou budovu městské tržnice Sukiennice pojmenované podle dříve typického prodávaného zboží – sukna – se kolem sedmdesátimetrové radniční věže přesunuli do areálu a budovy Jagellonské univerzity, která je po Karlově univerzitě druhou nejstarší ve střední Evropě. Stihli to právě včas, aby zhlédli produkci malého orloje na nádvoří. Po prohlídce bohatě vybavených interiérů univerzity měli maturanti dostatek času se projít ulicemi a náměstíčky Krakova sami. Při té příležitosti mohli ochutnat i některé z tradičních pokrmů a pochutin, které jsou typické pro tuto oblast.

Veronika Čechmanová (8. A): V Polsku mě velmi okouzлил Krakov. Moc se mi líbila jeho architektura a příjemná atmosféra. Zaujala mě židovská čtvrť a Hlavní náměstí, kde jsme strávili celé odpoledne. Na každém rohu byly pekárny a restaurace, ze kterých se linula vůně čerstvého pečiva a tradičních polských pokrmů. Celý den byl navíc vydařený díky slunečnému počasí.

Viktorie Vildová (4. C): Co mě nečekaně pozitivně překvapilo, byla procházka po Krakově s Maru. Náhodně jsme se během rozchodu potkaly a prochodily jsme spousty parčičků, bočních uliček a obchůdků. Nemůžu zapomenout na to, jak jsme vlezly do uličky podél bývalých hradeb, kde se prodávaly nádherné barevné obrazy.

Druhý den po noci strávené ve velmi komfortních hotelových pokojích a neuvěřitelně bohaté a lahodné snídani se v dalším slunečném dni připomínajícím prázdniny studenti vydali navštívit krakovskou čtvrť Kaziměř. Ta nese jméno po jednom z nejvýznamnějších polských králů a současníkovi Karla IV. Kazimíru Velikém. V novější době zde bylo židovské ghetto a dodnes se zde prolíná vliv křesťanských a židovských tradic. O tom se studenti přesvědčili na vlastní oči v synagoze a na hřbitově Remuh v srdci Kaziměře – na Široké ulici, která připomíná spíše náměstíčko, a následně při vlastní prohlídce přilehlých uliček a prostranství.

Dalším turistickým cílem se stal solný důl Velička poblíž Krakova, který byl zařazen na seznam světového kulturního dědictví UNESCO jako jedna z vůbec prvních památek v zemi. Téměř tříhodinová prohlídka návštěvníky dolu zavedla do chodeb, jeskyní a někdy až monumentálních prostor vykutáných v halitu.

Kateřina Berková (4. C): Nejvíce se mi líbila prohlídka dolu ve Veličce. Sestup po tolika schodech mě docela dostal, ale stálo to za to. Velice mě překvapila informace, že budeme procházet pouze 1 % celého dolu. Nachodila jsem při prohlídce toho procenta asi 11 000 kroků! Výklad jsme měli v angličtině a musím říct, že byla skvělá volba trochu si naposlouchat angličtinu takhle po prázdninách. Paní průvodkyni jsem rozuměla vše, co řekla.

Michal Molnár (4. C): Moc se mi líbil kostel svaté Kingy, který ve Veličce udělali horníci. Překvapilo mě, že je to největší kostel vykopaný v dole na světě. Přišlo mi úžasné, že všechny

sochy a lustry byly vyrobeny ze soli, a také byly vyobrazeny nejznámější skutky Ježíše Krista, které byly ve formě reliéfů vytesány do solných stěn. V kostele probíhají kromě mší i různé slavnosti a svatby.

Večer měli studenti možnost otestovat, jak moc se nákupní galerie v Krakově podobají těm, jež znají třeba z Brna nebo Prahy. 😊

Poslední ráno jako by počasím předznamenávalo a doplňovalo temnou atmosféru míst, kam studenty zavedl poslední program. Autobusem pod silně zataženou oblohou a za drobného mrholení maturanti dorazili do bývalého koncentračního tábora Auschwitz I a vyhlazovacího tábora Auschwitz II – Birkenau. S místními průvodkyněmi a výkladem v češtině a slovenštině absolvovali nejdříve dvouhodinovou prohlídku areálu tábora Auschwitz I.

Nela Kuchárová (4. C): Nejvíce mě v Osvětimi zasáhlo, když jsme procházeli chodbou, kde byly vyvěšené fotky obětí s daty, kdy tito lidé nastoupili do koncentračního tábora a kdy zemřeli. Další emočně silný byl okamžik, když nám paní průvodkyně ukazovala pokoj vězňů a postele, na kterých spali i po šesti.

Patrik Wunsch (8. A): Pro mě byla nejzajímavější návštěva Osvětimi. Každý o tom slychá, každý o tom ví, ale vidět a cítit atmosféru, která tam byla, bylo opravdu zvláštní. Pro mě to bylo otevření očí do kruté reality a dozvěděl jsem se i hodně věcí, které jsem před návštěvou koncentračního a vyhlazovacího tábora nevěděl. Vidět boty malých dětí, které byly nelítostně usmrceny, bylo opravdu těžké.

Návštěva areálu na studenty silně zapůsobila. Dostali se jak do některých „baráků“, kde je dnes umístěna expozice vysvětlující historický kontext a ukazující hrůzný systém nacistického pronásledování a likvidace jimi stigmatizovaných skupin lidí, ale dokonce vešli i do kdysi funkční plynové komory s vedlejší prostorou s kremačními pecemi.

Po přesunu do asi 3 km vzdáleného tábora Birkenau, kde nacisté realizovali projekt největší fyzické likvidace lidí v historii, během půl druhé hodiny prošli částí obrovského areálu, kde lidské utrpení dosáhlo svého vrcholu. Branou a kolem vlakové rampy známých z mnoha filmů a dokumentů se kolem domku a „ordinace“ doktora Mengeleho dostali k ruinám bývalých krematorií a také nahlédli do baráků, v nichž byly v otřesných podmínkách umístěny deportované ženy.

Dominik Wunsch (4. C): Myslím si, že by se naprosto každý, kdo má rozumný věk na to, aby to pochopil, měl do táborů v Osvětimi podívat. Na všech hrůzách a vlastně na všem, co jsem o Osvětimi slyšel, je pro mě nejvíce děsivé, že se všechno odehrávalo před pouhými 80 lety.

Odpoledne pak už byl čas pro návrat domů. Unaveni, ale se silnými poznatky a zážitky jsme mířili k českým hranicím a domů už za silného dlouhotrvajícího deště. Šťastný a klidný návrat jsme stihli v pořádku v pátek 13. večer, aniž bychom tušili, jak dramatický víkend bude mít sever Moravy a jih Polska před sebou.

Ve svých reflexích se studenti shodli, že exkurze pro ně byla velmi zajímavá a užitečná a že jí vřele doporučují i svým nástupcům v maturitním ročníku.

Dagmar Handová

Obrázek 1: Areál Wawelu s královským hradem

Obrázek 2: Studenti v srdci Kaziměře – na široké ulici

Obrázek 3: Studenti na věži pod monumentálním zvonem Zikmund

Obrázek 4: Jagellonská univerzita s produkcí malého orloje na nádvoří

Obrázek 5: Kostel svatých Kingy

Obrázek 6: Kostel svatých Kingy

Obrázek 7: Návštěva koncentračního tábora Auschwitz I

Obrázek 8: Památník v areálu vyhlazovacího tábora Auschwitz II – Birkenau